

Zondag 23 december 1917 – enige editie

De Universiteit van Leuven.

Men schrijft ons van Belgische zijde:

Er worden pogingen in het werk gesteld om in het belang van de wetenschap de universiteit van Leuven met haar instellingen te herbouwen. Tot dit doel is reeds een grote propaganda gemaakt in Amerika. Ook in Nederland en de Scandinavische landen wordt voor dit doel gewerkt. Er is voor Nederland een beweging in voorbereiding, welke een beroep zal doen op wetenschappelijke en filantropische kringen. Verschillende professoren aan de Nederlandse universiteiten zullen aangezocht worden om deel te nemen in een wereldcomité tot heropbouw van de Leuvense Alma Mater. Daarbij ligt het in de bedoeling van de universiteit, aan een aantal bekende filantropen in Nederland het doctorschap honoris causa aan te bieden, als dank voor hetgeen Nederland voor België heeft gedaan.

Verder zullen aan de meest bekende Nederlandse comités voor België eremedailles en diploma's worden uitgereikt. Gedurende deze winter zullen in Nederland lezingen ten gunste van de Universiteit te Leuven worden gehouden.

Havre, 22 december. Officieel weekbericht van 15 tot 21 december. Tijdens de afgelopen week is de geschutswerkzaamheid niet zeer hevig geweest. Ze kwam in hoofdzaak tot uiting in de streek van Ramskapelle, Diksmuide en Merkem. Bij Diksmuide hebben we met succes een strijd met het loopgraafgeschut gevoerd. Vijandelijke stukken van grote draagwijdte hebben Veurne en Adinkerke beschoten.

De 17^e december hebben Duitse vliegers verscheidene bommen op De Panne geworpen. Ten gevolge van de weinig gunstige weersgesteldheid heeft de vliegdiens t een matige werkzaamheid getoond.

Havre, 22 december. Koning Albert heeft besloten dat elke maand 300 militairen van het veldleger op zijn kosten verlof zullen krijgen. Ze zullen worden gekozen uit de onderofficieren, korporaals en soldaten, die zich sedert het begin van de oorlog aan het front bevinden, zonder verlof te hebben gehad. Ze zullen in het tehuis voor Belgische soldaten te Parijs worden ondergebracht. De eerste reeks van 100 verlofgangers zal de 31^e december aankomen.

De Matin heeft uit Havre vernomen, dat baron de Broqueville zijn portefeuille van buitenlandse zaken heeft neergelegd en door de heer Paul Hymans, tot dusver minister van economische aangelegenheden, oud gezant te Londen en leider van de liberale partij, is vervangen. De heer de Broqueville blijft evenwel minister-president.

Generaal Leman.

Het Belgische gezantschap in Den Haag deelt ons mede, dat het uit Havre een telegram ontvangen heeft, meldende dat de Belgische gezant te Bern met het personeel van het gezantschap, tal van officieren en soldaten der bondgenoten en een menigte belangstellenden woensdagavond aan het station te Bern generaal Leman, die – naar onze lezers reeds bekend is – uit zijn gevangenschap terugkeerde, begroet hebben. De Belgische en de Franse gezanten hebben redevoeringen gehouden waarin de heldhaftige verdediger van Luik en het Belgische leger verheerlijkt werd. Ook de Servische gezant heeft het woord gevoerd. Een

vertegenwoordiger van de Zwitserse interneringsdienst heeft de generaal welkom geheten en hem een spoedig herstel toegewenst.

Generaal Leman, die er uitzag alsof hij veel geleden had hoewel zijn stemming en zijn geestkracht voortreffelijk waren, was zeer getroffen door de ontvangst. Hij sprak er zijn blijdschap over uit, dat hij zich nu in het land der vrijheid bevond.

De Toorts bevat een open brief van Leo Meert aan professor Te Winkel naar aanleiding van wat deze in de vergadering van het A.N.V. over de Vlamingen gezegd heeft.

Uit de open brief van Meert het volgende:

Men stelt zich maar al te zeer de Vlamingen voor zoals ze waren bij het uitbreken van de oorlog. Het is te zeggen een volk, dat schreeuwend om recht, dat recht niet kreeg, toch maar voort schreeuwde en per slot van rekening reeds zeer tevreden was, alleen maar omdat het schreeuwen kon. De Vlamingen lagen voor de oorlog vast aan allerlei banden: de regering had ze door de kracht van invloed en geld stevig onder de knie, de politieke partijen omknelden ze met zware banden van vooroordelen en drukten ze door kuddegeest, de eigen volksvertegenwoordigers waren in dat werk van verslaving en verbastering de knechten van de regering, en die regering kon er dan ook onvoorwaardelijk op rekenen, dat het Vlaamse volk nooit tot iets groter in staat zou zijn dan om een grote mond op te zetten. Hoe dikwijls werd ons niet het verwijt toegericht, dat wij, Vlaamsgezinden, teveel schreeuwden en het nooit tot kernachtige daden brachten? Nu we zelf tot het besef zijn gekomen, dat hun verwijt gegrond was, hebben we het recht die Hollanders zelf te vragen, dat zij de eisen, die ze voor de oorlog aan de Vlamingen stelden, thans consequent zouden helpen doorzetten. Het spijt me, dat professor Te Winkel, die een zeer gewaardeerd vriend was van

de Vlamingen en met mij persoonlijk zeer enthousiast over de Vlaamse Beweging kon spreken, die mijn houding, die nooit schaaps nog slaafs was, zelfs in mijn bijzijn geestdriftig roemde, dat die man, alleen door ententegezinde gevoelens gedreven, niet beseft, dat in Vlaanderen er thans iets in wording is, wat de gehele Nederlandse stam machtig ten goede moet komen ...

Frans-Zwitserse bladen hadden aan de (New York) Herald ontleend, dat volgens brieven Duitse vliegers Antwerpen hebben gebombardeerd (dus geen Engelse of Franse), ten einde de inwoners tegen de Entente op de hitsen door deze daarvoor aansprakelijk te stellen. Wolff vindt de gedachte van een stad uit de lucht te bestoken, waarin tal van eigen inrichtingen en soldaten zijn om het verwekken van een bedrieglijke opvatting zo onwaarschijnlijk, dat ze niet weerlegd behoeft te worden.